

מסכת זבים

פרק ד משנה ד

זב שהיה מטל על חמשה ספסלים או על חמש פנדות,
לארכו, טמאין. לרחקו, טהורין. ישן, ספק שנתהפך עליהן,
טהורין. היה מטל על חמשה כסיות, שתי ידיו על שנים, שתי
רגליו על שנים, ראשו על אחד, גופו על אחד, אין טמא אלא
זה שפתחת הגוף. עומד על שני כסאות, רבי שמעון אומר, אם
רחוקין זה מזה, טהורין: